

Δραστηριότητα 2ης ενότητας

Μετά το πέρας της ενημέρωσης σας στην 1η ενότητα, του πως λειτουργεί ένα Πρόγραμμα Αγωγής Υγείας με ένα συγκεκριμένο εκπαιδευτικό πακέτο-εργαλείο ανά βαθμίδα εκπαίδευσης είναι καιρός να αναρωτηθούμε για το ρόλο του σχολείου και της οικογένειας στην εκπαίδευση των παιδιών σε θέματα που αφορούν τις Διαφυλικές Σχέσεις.

Ο εκπαιδευτικός στη σύγχρονη κοινωνική πραγματικότητα παύει να είναι αυτός που αποκλειστικά μεταφέρει γνώση είναι ο διαμεσολαβητής. Πρέπει να σταθεί ανάμεσα στο αντικείμενο και στους μαθητές και να προτείνει τρόπους. Ο ρόλος του εκπαιδευτικού στο νέο σχολείο είναι ρόλος συντονιστή. Δεν υποδεικνύει στους μαθητές τι θα κάνουν, αλλά προσπαθεί να εκμαιεύσει και να τους βοηθήσει να ανακαλύψουν τις προσωπικές τους ανάγκες. Ο εκπαιδευτικός πρέπει να εξασκηθεί στο να ακούει προσεκτικά και να βοηθάει τους μαθητές να περιγράψουν τις εμπειρίες τους και να αναλύουν το τι σημαίνουν αυτές οι εμπειρίες για τους ίδιους. Δεν κρίνει, ούτε συγκρίνει. Δεν απαιτεί, ούτε επιβάλλει.

Προτείνει,κινητοποιεί,ευαισθητοποιεί,προβληματίζει και αφήνει τους μαθητές να εργαστούν μόνοι τους. Για να το πετύχει όμως αυτό χρειάζεται ειδική εκπαίδευση ώστε να λειτουργήσει έτσι και να πετύχει σαν συντονιστής ενός Προγράμματος Αγωγής και Προαγωγής Υγείας, Περιβαλλοντικού ή και Πολιτιστικού Προγράμματος ή ακόμα και να εφαρμόσει στη καθημερινή διδακτική πράξη τη ενεργητική -βιωματική μάθηση.

Στην 2η ενότητα παρουσιάζονται εκπαιδευτικά εργαλεία ανά σχολική βαθμίδα που είναι σταθμισμένα για χρήση ενημέρωσης- ευαισθητοποίησης μαθητών για τις διαφυλικές σχέσεις μέσα από προγράμματα- παρεμβάσεις στο σχολείο.

Επίσης οι γονείς καλούνται να εκπαιδεύσουν τα παιδιά τους στο να μπορούν να ζήσουν στο σύγχρονο κόσμο και να είναι ισορροπημένα υγιή κι ευτυχισμένα. Φροντίδα τους επίσης είναι να εκπαιδεύσουν τα παιδιά τους για τις σχέσεις με το άλλο φύλο.

Ο Επαγγελματίας Υγείας επίσης χρειάζεται να αναπλαισιώσει το ρόλο του και να αναζητήσει να καταλύσει διεργασίες στην κοινότητα που Προάγουν την

Υγεία και φεύγουν από το πρόκριμα διαχείρισης της αρρώστιας, αλλά λειτουργεί ως φορέας εκπαίδευσης της κοινότητας στο ΕΥ ΖΗΝ. Ειδικά ο ρόλος τους είναι σημαντικός στην συνεργασία με το σχολείο για ενημέρωση - ευαισθητοποίηση σε θέματα υγείας - ψυχικής και συναισθηματικής υγείας.

Ειδικά για τον χώρο της εκπαίδευσης η Δικτύωση του ΣΣΝ με τους φορείς που παρέχουν ψυχοκοινωνική στήριξη (Κέντρο Πρόληψης ΘΗΣΕΑΣ ΚΥΚΛΑΔΩΝ, ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ, ΕΠΑΨΥ, ΚΕΝΤΡΟ ΜΕΡΙΜΝΑΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ της Ιεράς Μητροπόλεως Σύρου , κ.α.), δίδει την δυνατότητα να επιλύουμε περιστατικά στα σχολεία άμεσα και αποτελεσματικά.

Η δικτύωση με υπηρεσίες και θεσμικούς φορείς μας φέρνει την προστιθέμενη αξία του ΣΥΝΗΓΟΡΟΥ του ΠΑΙΔΙΟΥ, του ΧΑΜΟΓΕΛΟΥ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ, του ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΥ ΥΓΕΙΑΣ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ καθώς και την αξιοποίηση τους σε παρεμβάσεις σε σχολεία του Νομού.

- *Η δημιουργία του Δικτύου Πρόληψης και Προαγωγής Υγείας ν. Κυκλάδων, με πρόταση του ΣΣΝ σε άλλους φορείς και η λειτουργία του αυτά τα τρία χρόνια, έχει προσφέρει την δυνατότητα πολλαπλάσιας παροχής υπηρεσιών στα σχολεία των Κυκλάδων μέσω των συνεργασιών που αναπτύχθηκαν, που θα ήταν φυσικώς αδύνατο από τον μοναδικό εργαζόμενο του ΣΣΝ, ειδικά και λόγω της νησιωτικότητας, καλύπτοντας έτσι και την αναγκαιότητα διεπιστημονικής ομάδας διαχείρισης περιστατικών.*

Μίλτος Σακελλαρίου

Υπ. ΣΣΝ Κυκλάδων

ΕΡΩΤΗΜΑ ΠΡΟΣ ΟΛΟΥΣ

Ο κάθε ένας συμμετέχων μέσα από το ρόλο του (γονέας- επαγγελματίας υγείας- εκπαιδευτικός) αφού μελετήσει το εκπαιδευτικό υλικό της 2ης ενότητας, ας απαντήσει συνοπτικά σ' αυτό το κοινό έγγραφο στα εξής:

- Τι είδους δεξιότητες - γνώσεις και ικανότητες χρειάζεται ο κάθε ένας μας στο να ανταποκριθεί σ' αυτό το νέο τρόπο προσέγγισης του ρόλου μας.
- Πως φαντάζεσθε ότι η δικτύωση μέσα από την διαδικασία του μαθήματος που παρακολουθείτε τώρα, θα βοηθούσε ώστε να σχεδιαστούν και να υλοποιηθούν εκπαιδεύσεις άλλες που να απαντούν στο πρώτο ερώτημα;

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

1) Είναι απαραίτητο το θεωρητικό υπόβαθρο, σε επιστημονικό επίπεδο, ώστε να προσεγγιστούν με τη σοβαρότητα που χρήζουν οι διαφυλικές σχέσεις των εφήβων. Από την άλλη, είναι σημαντικό ο συντονιστής να έχει γνώσεις παιδαγωγικής προσέγγισης αλλά και γνώσης της ψυχολογίας και του τρόπου λειτουργίας της ομάδας, ώστε να αναπτυχθεί η εμπιστοσύνη τόσο μεταξύ τους όσο και μεταξύ των μελών. Θα μπορούσαν να υλοποιηθούν εκπαιδεύσεις μέσω της εξ αποστάσεως εκπαίδευσης και των κλειστών ομάδων σε διάφορα μέσα δικτύωσης, όπως facebook ή πλατφόρμα moodle, αλλά καλό θα ήταν σε αυτές τις περιπτώσεις να υπάρχει ομοιογένεια των ομάδων (αναφέρομαι σε παιδιά, φυσικά) ως προς την ηλικία και το φύλο, στην αρχή τουλάχιστον, ώστε να αναπτυχθούν οι απαραίτητες σχέσεις εμπιστοσύνης (Ειρήνη Ζαζάνη).

2) Κάθε δράση εξαρτά την εφαρμογή της στην κρίση, αντίληψη και διάθεση των εκπαιδευτικών που καλούνται να την εφαρμόσουν στην πράξη.

Μια τέτοιου είδους εκπαιδευτική παρέμβαση για να έχει αποτελέσματα πρέπει από την αρχή να προσδιοριστεί με ακρίβεια και σαφήνεια τόσο το θεωρητικό πλαίσιο για την ανάπτυξη των στόχων και δράσεων όσο και τα πρακτικά ζητήματα (μεθοδολογία, εκπαιδευτικό υλικό)

Ο εκπαιδευτικός πρέπει να λειτουργεί ως παιδαγωγός, καθοδηγητής, οργανωτής, ισότιμο μέλος της ομάδας, εμπυχωτής, φίλος, ερευνητής

Πρέπει να έχει:

- οργανωτικές ικανότητες
- επικοινωνιακές δεξιότητες
- εκπαιδευτικές

-γνώσεις δυναμικής της ομάδας (ενθάρρυνση των μελών για συμμετοχή και συνεργασία, δημιουργία κλίματος εμπιστοσύνης και σεβασμού)

-ικανότητες προβολής και διάχυσης της πληροφορίας και των μηνυμάτων που προκύπτουν από το πρόγραμμα

Η δικτύωση βοηθάει στη συνεχιζόμενη κατάρτιση και εκπαίδευση για τη βελτίωση των ικανοτήτων των εκπαιδευτικών Δίνονται ίσες ευκαιρίες σε όλους σε ότι αφορά στην απόσταση και την επιλογή του χρόνου επιμόρφωσης (Μπιρμπίλη Κατερίνα)

3) Ως μητέρα ενός πεντάχρονου κοριτσιού και ως εκπαιδευτικός δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης που έρχεται καθημερινά σε επαφή με έφηβους μαθητές πιστεύω ότι όσον αφορά στην εκπαίδευση των παιδιών σε θέματα διαφυλικών σχέσεων πρέπει πρώτα να υπάρξει μια προσωπική ενδοσκόπηση του καθενός από εμάς και μια αναπροσαρμογή του ρόλου μας.

Οι εποχές έχουν αλλάξει. Το δασκαλοκεντρικό μάθημα είναι ξεπερασμένο. Στο κέντρο κάθε δραστηριότητας βρίσκεται ο μαθητής. Ο εκπαιδευτικός δε μεταδίδει απλά γνώσεις αλλά διαμεσολαβεί ανάμεσα στο γνωστικό αντικείμενο ή τη δραστηριότητα και στο μαθητή δείχνοντάς του δρόμους. Ιδιαίτερα σε θέματα διαφυλικών σχέσεων ο ρόλος του εκπαιδευτικού είναι σημαντικός καθώς οφείλει σε ρόλο συντονιστή να πλησιάσει το μαθητή με ευαισθησία, εχεμύθεια και χωρίς να του υποδείξει λύσεις να τον οδηγήσει στην αναζήτηση των πιο κατάλληλων λύσεων για εκείνον. Επικοινωνιακές δεξιότητες, δεξιότητες προσεκτικής ακρόασης, συντονιστικές ικανότητες, ικανότητα διεξαγωγής συζητήσεων με σκοπό την αποκάλυψη των

προσωπικών αναγκών των μαθητών κρίνεται απαραίτητο να βρίσκονται στο επίκεντρο μιας τέτοιας προσπάθειας.

Σημαντικό είναι επίσης οι προαναφερόμενες δεξιότητες – ικανότητες να εναρμονίζονται πλήρως με τις απαραίτητες γνώσεις που πρέπει να έχει ο εκπαιδευτικός ώστε να φέρει σε πέρας επιτυχώς ένα πρόγραμμα αγωγής υγείας. Γνώσεις τις οποίες μπορεί να αποκτήσει ο εκπαιδευτικός μέσα από επιμορφωτικές προσπάθειες όπως το εν λόγω σεμινάριο.

Σε αυτό το σημείο αξίζει να αναφερθεί ότι η δικτύωση μπορεί να αναδειχθεί σε πολύ χρήσιμη και καρποφόρα διαδικασία αν αναλογιστεί κανείς ότι προάγει τη συνεργασία ανάμεσα σε θεσμικούς φορείς πολλαπλασιάζοντας την παροχή υπηρεσιών και πληροφοριών. Επίσης σε επίπεδο σεμιναρίου η δικτύωση μπορεί να αποτελέσει πεδίο ανταλλαγής απόψεων, γνώσεων και πεδίο αλληλεπίδρασης μεταξύ των συμμετεχόντων βάζοντας ένα λιθαράκι στη διαμόρφωση «πιο αποτελεσματικών» εκπαιδευτικών – γονιών. (Καρτσώνη Βιργινία).

4)

Οι απαντήσεις των συναδέλφων με βρίσκουν απόλυτα σύμφωνο τόσο ως προς τη γνώση την οποία θα πρέπει να κατέχει ο καθένας μας, ανάλογα με τον ρόλο του (γονέας, επαγγελματίας υγείας, εκπαιδευτικός), αρκεί οι ρόλοι να είναι διακριτοί και συνειδητοποιημένοι, με εφόδιο την αγάπη για τα παιδιά. Όσο και ως προς την προσέγγιση για την οποία οφείλουμε να δείξουμε σοβαρότητα, εχεμύθεια, εμπιστοσύνη, κατανόηση, σεβασμό κ.α..

Βέβαια, αν θα ήταν κάτι να προσθέσω, θα τόνιζα την ικανότητα αφενός μεν να μπορούμε να ακούμε περισσότερο τις ανησυχίες των μαθητών- παιδιών μας, αφετέρου δε, να είμαστε σε θέση να μιλάμε περισσότερο μαζί τους για θέματα τα οποία μέχρι πρότινος δεν τολμούσαμε να τα αγγίξουμε (HIV, Διαφυλικές Σχέσεις κ.α.).

Επιπρόσθετα, σαφώς και «ο εκπαιδευτικός πρέπει να λειτουργεί ως παιδαγωγός, καθοδηγητής, οργανωτής, ισότιμο μέλος της ομάδας, εμπυχωτής, φίλος, ερευνητής», όπως τονίζετε από την κα Μπιρμπίλη.

Στη συνέχεια, αναφορικά με το πώς η δικτύωση μέσα από την διαδικασία του μαθήματος που παρακολουθώ, θα βοηθούσε ώστε να σχεδιαστούν και να

υλοποιηθούν και άλλες εκπαιδεύσεις που να απαντούν στο πρώτο ερώτημα. Είναι σημαντικό να τονιστεί το γεγονός ότι τα τελευταία χρόνια έχει μπει για τα καλά στη ζωή μας αυτός ο τρόπος εκπαίδευσης (τηλεκπαίδευσης), ο οποίος δίνει τη δυνατότητα σε ανθρώπους από διαφορετικά μέρη να επικοινωνούν - επιμορφώνονται από το σπίτι τους, και τον καναπέ.

Πιο συγκεκριμένα, στο τρόπο δικτύωσης θα πρόσθετα και σύγχρονες τηλεδιασκέψεις. Η σύγχρονη τηλεκπαίδευση όπως τονίζετε από όλους, θεωρείτε ως προέκταση της παραδοσιακής διδασκαλίας. Για παράδειγμα, δίνει τη δυνατότητα αλληλεπίδρασης μεταξύ μαθητή-καθηγητή μέσω της ανταλλαγής απόψεων και εκπαιδευτικού υλικού σε πραγματικό χρόνο.

Τέλος, ένας άλλος τρόπος θα ήταν οι μαθητές-εκπαιδευτικοί να λαμβάνουν σύντομο εκπαιδευτικό υλικό μέσω μηνυμάτων σε mail, facebook, κ.α., τα οποία θα είχαν ως στόχο την ενημέρωσή τους για τα συγκεκριμένα ζητήματα (**Απόστολος Ποντίκας**).

- 5) Όπως προκύπτει από πλήθος ερευνών, οι απόψεις και οι προσδοκίες των εκπαιδευτικών για τα αγόρια και τα κορίτσια διαφέρουν σημαντικά με αποτέλεσμα αυτοί να γίνονται φορείς στερεοτύπων μέσα στο σχολικό περιβάλλον. Αυτό μπορεί να μετριαστεί, αν αρχικά οι εκπαιδευτικοί είναι σε θέση να κατανοήσουν τη δική τους έμφυλη ταυτότητα και να λάβουν σοβαρά υπόψη τις επιδράσεις των συμπεριφορών τους, καθώς αυτές καθορίζουν την ανάπτυξη και την κοινωνικοποίηση των μαθητών/τριών τους. Από εκεί και πέρα, βασική προϋπόθεση είναι η ικανότητα του εκπαιδευτικού να θέσει τις βάσεις της καλής επικοινωνίας με τους/τις μαθητές/τριες και να δημιουργήσει κλίμα εμπιστοσύνης και ασφάλειας στην τάξη, ώστε οι τελευταίοι να νιώθουν άνετα να εκφραστούν χωρίς το φόβο της ειρωνείας ή της απόρριψης. Φυσικά, η συνεχής κατάρτιση και επιμόρφωση συμβάλλει τα μέγιστα στην όλη προσπάθεια.

Σχετικά με τη δικτύωση, η πρόταση ιστοσελίδων/οργανισμών (εγχώριων και μη), που μελετούν/ερευνούν τα θέματα που θα μας απασχολήσουν, θα βοηθούσε. Επίσης, όπως τόνισε ο κος Ποντίκας, και οι σύγχρονες τηλεδιασκέψεις είναι μια ενδιαφέρουσα προσέγγιση, με στόχο την ανταλλαγή απόψεων και πρακτικών και τη συζήτηση σε πραγματικό χρόνο. (**ΑΥΓΟΥΣΤΙΝΟΥ ΝΙΚΗ**)

6) Στα όσα αναφέρουν οι συνάδελφοι παραπάνω, με τα οποία απολύτως συμφωνώ, θα ήθελα να τονίσω την επιτακτική ανάγκη χρήσης νέων τεχνολογιών στην επαφή μας με τους νέους. Οι μαθητές πλέον έχουν βάλει τον υπολογιστή στην ζωή τους και οτιδήποτε μπορέσουμε να τους μεταφέρουμε χρησιμοποιώντας μέσα κοινωνικής δικτύωσης (Facebook, twitter Κλπ), πλατφόρμες επιμόρφωσης όπως moodle, το youtube ή το e-mail είναι προς όφελος της διαδικασίας επιμόρφωσης που θέλουμε να κάνουμε σε ένα τόσο σοβαρό και ευαίσθητο θέμα όπως οι Διαφυλικές Σχέσεις. Οι εποχές αλλάζουν και πρέπει να συμβαδίζουμε και με τα νέα δεδομένα της εκπαίδευσης. Πρέπει να είμαστε πολύ καλοί γνώστες του αντικειμένου που θέλουμε να διδάξουμε, να επιμορφωνόμαστε συνεχώς και να το παρουσιάζουμε “ελκυστικά” στους μαθητές . Η παραδοσιακή μέθοδος διδασκαλίας χωρίς να απορρίπτεται πρέπει να λειτουργεί συμπληρωματικά. Ο εκπαιδευτικός- επιμορφωτής πρέπει να δημιουργεί κλίμα φιλικό, να συντονίζει, να ακούει προσεκτικά τους μαθητές, να τους εμπνέει, να συζητάει μαζί τους, να τους εμπυλώνει, να αποπνέει εμπιστοσύνη έτσι ώστε να εκφράζονται ελεύθερα χωρίς τον φόβο ειρωνείας και απόρριψης. Πρέπει να είναι οργανωτικός, να μπορεί να διαχειριστεί διαφορετικές ομάδες μαθητών, να είναι καλός παιδαγωγός, να παρέχει ψυχολογική στήριξη στους μαθητές του όποτε αυτό είναι απαραίτητο και να δημιουργεί σχέση αλληλοσεβασμού και εμπιστοσύνης.

Η δικτύωση μας κρατάει ενήμερους για όλα τα νέα δεδομένα που μας απασχολούν, μας καταρτίζει και δίνει την δυνατότητα να επιμορφωνόμαστε ελεύθερα χωρίς χρονικούς περιορισμούς και μηδενίζει τις αποστάσεις. Η τηλεδιάσκεψη προσθέτει τον παράγοντα του πραγματικού χρόνου επικοινωνίας. Είναι μέθοδοι πρακτικές και αποτελεσματικές. **(Ηλέκτρα Καρασαββίδου)**

7) Ο σύγχρονος τρόπος εκπαίδευσης απαιτεί, καταρχήν, από εμάς τους εκπαιδευτικούς συνεχή επιμόρφωση για τα νέα δεδομένα στην εκπαίδευση αλλά και στην κοινωνία. Όσο η κοινωνία μας εξελίσσεται, τόσο και οι εκπαιδευτικές ανάγκες αλλάζουν. Το θεωρητικό υπόβαθρο είναι απαραίτητο στοιχείο κάθε εκπαιδευτικού και ειδικά πάνω στο συγκεκριμένο θέμα των διαφυλικών σχέσεων. Επίσης, ο εκπαιδευτικός θα πρέπει να έχει κατακτήσει παιδαγωγικές και επικοινωνιακές δεξιότητες και οργανωτικές ικανότητες ώστε να μπορεί να σταθεί στην ομάδα των μαθητών του ως εμπνευστής και συντονιστής. Να είναι ικανός να δημιουργήσει κλίμα εμπιστοσύνης, σεβασμού και συνεργασίας των παιδιών στην τάξη.

Η δικτύωση αποτελεί σημαντικό εργαλείο για την επιμόρφωση των εκπαιδευτικών καθώς προσφέρει την ελευθερία του χρόνου και του τόπου. Επιμορφωτικά εξ αποστάσεως σεμινάρια μέσω πλατφόρμας, όπως το συγκεκριμένο, σύγχρονη τηλεδιάσκεψη και ιστοσελίδες/blogs αποτελούν τρόπους συνεχούς ενημέρωσης. Η ανταλλαγή ιδεών, απόψεων και καλών πρακτικών θα βοηθήσει όλους τους συμμετέχοντες να βελτιωθούν και να εξελιχθούν στο επάγγελμά τους.
(Παπαναστασίου Δήμητρα)

8) Θέλω κι εγώ να σταθώ στην αλλαγή του ρόλου μας στην τάξη κυρίως, η οποία δεν περιορίζεται στα προγράμματα αγωγής υγείας. Η συνειδητοποίηση ότι ο καθηγητής δεν είναι στην τάξη ως η μοναδική πηγή γνώσης αλλά ως καθοδηγητής στην πορεία αναζήτησής της θεωρώ πως είναι πολύ σημαντική. Χωρίς αυτή είναι πολύ δύσκολο να εφαρμόσουμε νέες διδακτικές μεθόδους και ακόμα πιο δύσκολο να αγγίξουμε 'δύσκολα' θέματα, όπως αυτό των διαφυλικών σχέσεων. Θεωρώ δε ότι η συνειδητοποίηση από τους ίδιους τους καθηγητές δεν αρκεί. Είναι ανάγκη να επεκταθεί και στους μαθητές και στους γονείς. Το ότι δεν συμβαδίζουμε στη θεώρηση της γνώσης και των τρόπων μάθησης νομίζω ότι είναι συχνά μεγάλο εμπόδιο. Είναι συνεπώς ουσιώδες να αποδεχτούμε το ρόλο μας ως διαμεσολαβητές, να κατανοήσουν οι μαθητές ότι ο δικός τους ρόλος στη μάθηση δεν μπορεί παρά να είναι ενεργός και αυτά παράλληλα να γίνουν σεβαστά από τους γονείς.

Μια βασική δεξιότητα που πρέπει οι καθηγητές να έχουμε στο πλαίσιο αυτό είναι να δρούμε οι ίδιοι ως ερευνητές με κριτική σκέψη και να ενθαρρύνουμε τους μαθητές να κάνουν το ίδιο, δείχνοντάς τους τρόπους και εργαλεία αλλά και μαθαίνοντας από αυτούς, μιας και οι γνώσεις τους στην τεχνολογία ή η δημιουργικότητά τους μπορεί να μας ξεπερνούν. Για τους καθηγητές πάντως όλα αυτά προϋποθέτουν γνώση των νέων τεχνολογιών, διάθεση συνεργασίας με εξωσχολικούς φορείς ή ιδιώτες και οργανωτικές ικανότητες! Ιδιαίτερα για τα θέματα αγωγής υγείας η συνεργασία είναι απαραίτητη. Σε καμία περίπτωση δεν θεωρώ ότι μπορούμε να υποκαταστήσουμε γιατρούς ή ψυχολόγους. Μπορούμε ωστόσο να επιδιώξουμε τη συνδρομή τους. Έχω την αίσθηση μάλιστα ότι η συνδρομή των ειδικών, εκτός από τις ειδικές γνώσεις που θα προσφέρει, μπορεί να βοηθήσει πολύ στο να ξεπεραστεί η συστολή που νιώθουμε, καθηγητές, μαθητές και γονείς, σε σχέση με τα θέματα που άπτονται της αγωγής υγείας.

Τέλος, η δικτύωση που επιδιώκεται με το σεμινάριο αυτό είναι ένα πολύ σημαντικό βήμα, ειδικά για όσους δεν έχουμε εμπειρία από προγράμματα αγωγής υγείας και, λόγω των συνθηκών που επιβάλλει η νησιωτικότητα, δεν έχουμε εύκολη δια ζώσης πρόσβαση σε ανάλογα δίκτυα. Πιστεύω πως έτσι μας δίνεται η δυνατότητα να ανταλλάξουμε απόψεις για το πως μπορούμε να προσεγγίσουμε τις διαφυλικές σχέσεις στο σχολικό περιβάλλον, τι χρειάζεται για την επιτυχία τέτοιων προγραμμάτων και την αποδοχή τους από τους μαθητές και τους γονείς και να ενθαρρύνουμε ο ένας τον άλλον να ασχοληθούμε με θέματα που -θα το επαναλάβω δυστυχώς- δεν είναι εύκολα όταν έχεις να κάνεις με ταμπού και με εφήβους! **(Αννα Γιαννοπούλου)**

9. Η ζωή όλων μας είναι πολυδιάστατη, με την έννοια ότι οι υποχρεώσεις αλλά και τα δικαιώματά μας, μας προδίδουν διάφορους ρόλους μέσα από τους οποίους καλούμαστε να εκπαιδεύσουμε ,να εφοδιάσουμε τα παιδιά μας με κοινωνικές ,ψυχικές αλλά και πνευματικές δεξιότητες . Οι δεξιότητες αυτές είναι η βάση για να αντιμετωπίσουν τη ζωή με αποτελεσματικότερο δυνατό τρόπο.

Οπότε η επιδίωξη της δια βίου μάθησης θεωρώ ότι είναι ένα εφόδιο στην πολυπλευρικότητα των ρόλων μας. Η δυνατότητα της δια βίου μάθησης επιτυγχάνεται μέσα από την συμμετοχή σε σεμινάρια , μελέτη βιβλίων, παρακολούθηση σχετικών εκπομπών στην τηλεόραση , το ραδιόφωνο ή σελίδων στο διαδίκτυο.

Από την άλλη πλευρά ,επειδή στόχος μας είναι ένα ορισμένο κοινό (π.χ μαθητές) πρέπει να λάβουμε υπόψιν τις ηλικιακές διαφορές όσο αφορά τον τρόπο προσέγγισης των θεμάτων ,καθώς και των αναγκών τους .

Σαφώς και στον σχεδιασμό των προγραμμάτων αρωγοί πρέπει να είναι επιστήμονες που έχουν σχέση με το θέμα για να επιλυθούν απορίες και να δοθεί η σωστή διάσταση στον προβληματισμό που καλούμαστε να θέσουμε τους μαθητές μας.

Θα ήταν όμως παράλειψη σοβαρή να μην εμπλέξουμε τους γονείς των μαθητών μας στην προσπάθεια μας για την αλλαγή συμπεριφοράς που έχουμε ως στόχο μέσα από προγράμματα υγείας, διότι ο στόχος γονιών και εκπαιδευτικών είναι κοινός όσο αφορά το μέλλον των μαθητών-παιδιών τους.

Η επικοινωνία με τον Σύμβουλο ή τον υπεύθυνο των σχολικών δραστηριοτήτων για την καθοδήγηση ή την σχετική ανατροφοδότηση της πορείας του project σίγουρα θα παίξει ένα σημαντικό ρόλο στον καλύτερο σχεδιασμό και υλοποίηση του έργου.

Συμπερασματικά αν μιλήσουμε για δεξιότητες θα πρέπει να είναι ανεπτυγμένη η κριτική σκέψη, η λογική, η διαισθητικότητα, η αντίληψη της διαφορετικής οπτικής ενός ζητήματος, η ικανότητα της παρατήρησης, της ανάλυσης, της ενθάρρυνσης για συζήτηση, της διαπραγμάτευσης, της δημιουργικής έκφρασης καθώς και της χρήσης εργαλείων web 2.0 .

Μέσα από την εξ αποστάσεως επιμόρφωση πιστεύω , πως έχουμε την δυνατότητα κάνοντας χρήση των εργαλείων web 2.0 να καλλιεργήσουμε όλες τις παραπάνω δεξιότητες που ανέφερα οι οποίες κατά την γνώμη μου αναδεικνύουν την ποιότητα ενός σχολικού προγράμματος Αγωγής υγείας ή άλλου. Επιπλέον , η γνώση που μας παρέχετε συμπληρώνει την ολόπλευρη προσέγγιση ενός θέματος. **ΔΟΣΗ ΑΝΘΟΥΛΑ**

10. Θεωρώ ότι σαν γονείς το πρωταρχικό πράγμα που θα πρέπει να καλλιεργήσουμε, είναι η επικοινωνία και η σχέση εμπιστοσύνης με τα παιδιά μας. Την ικανότητά μας αυτή την αναπτύσσουμε μέσα από συνεχή εκπαίδευση – ενημέρωση από υπηρεσίες – θεσμικούς φορείς καθώς και μέσω της σύγχρονης τεχνολογίας (τηλεόραση, διαδίκτυο). Τα παραπάνω σήμερα, καλείται να τα κάνει ο κάθε γονιός από μόνος του υποκινούμενος από την αγωνία του να μεγαλώσει σωστά το παιδί του.

Σαν Επαγγελματίας Υγείας και σε ότι έχει να κάνει με την υγεία στις διαφυλικές σχέσεις , θεωρώ ότι όλοι οι συνάδελφοί μου, έχουμε τις γνώσεις, θα πρέπει όμως να βελτιώσουμε την ικανότητά μας στο να τις μεταδίδουμε ανάλογα με το κοινό στο οποίο απευθυνόμαστε (ηλικία, φύλλο).

Σε ότι αφορά στο δεύτερο ερώτημα, θα μπορούσε, για παράδειγμα, κάθε σχολείο να δημιουργήσει μια ψηφιακή πλατφόρμα με μέλη τους δασκάλους, τους γονείς και τους μαθητές του σχολείου. Διαχειριστής της πλατφόρμας αυτής να είναι το σχολείο το οποίο θα την λειτουργεί υπό την εποπτεία της Περιφερειακής Διεύθυνσης Εκπαίδευσης. Καλό θα ήταν να είναι τύπου «facebook» σε περιβάλλον απλό, εύχρηστο και ευχάριστο, ώστε να είναι ελκυστική από τους γονείς και τους μαθητές. Το σχολείο (π.χ. ο καθηγητής πληροφορικής) θα φιλτράρει οποιαδήποτε ανάρτηση και θα συντονίζει – οργανώνει τις όποιες εκπαιδεύσεις - ενημερώσεις - δράσεις - εργασίες που προτείνονται από τις συνεργαζόμενες υπηρεσίες και θεσμικούς φορείς, όχι μόνο για τις διαφυλικές σχέσεις αλλά και για οτιδήποτε άλλο

αφορά στη σωστή διαπαιδαγώγηση των παιδιών (Σχολικός εκφοβισμός, ναρκωτικά, επαγγελματικός προσανατολισμός, διασκέδαση (μουσική, ταινίες, παιχνίδια, βιβλία), σεξουαλική αγωγή, διαδίκτυο, χόμπυ, κ.α.). **(Ελισάβετ Κολιού)**

11. Σαν γονέας θεωρώ ότι έχουμε τον πρωταρχικό ρόλο στην διαπαιδαγώγηση των παιδιών μας όσον αφορά την πρόληψη και προφύλαξη των παιδιών μας σε θέματα που αφορούν την υγεία . Ο τρόπος μετάδοσης του γονέα προς το παιδί είναι πάρα πολύ σημαντικός και ξεκινάει από την προσχολική ηλικία έως και την ενηλικίωση. Αυτό για να συμβεί καλύτερα θα πρέπει να έχει κτιστεί μία σχέση γονέα - παιδιού απο την στιγμή που γεννιέται ένα παιδί σύμφωνα με την φροντίδα και την αγάπη προς το παιδί που είναι και συναισθήματα απαραίτητα για την διαμόρφωση της προσωπικότητας και χαρακτήρα του παιδιού. Φυσικά κάθε γονέας θεωρώ ότι πρέπει να έχει πάντα μια συνεχή εκπαίδευση για τους τρόπους μετάδοσης των σκέψεων και αποφάσεων για να μπορεί το παιδί να τις εκλάβει με τον καλύτερο δυνατό τρόπο. Άλλωστε η επαφή και η επικοινωνία ενός παιδιού με τον γονέα είναι το άλφα και το ωμέγα για την διαπαιδαγώγησή τους ακόμα και στις διαφυλικές σχέσεις .

Σαν επαγγελματίας υγείας έχοντας γνώση του αντικειμένου και με συνεχιζόμενη κατάρτιση έχουμε και θα μπορούμε να βελτιώνουμε την ικανότητα να μεταδίδουμε τις γνώσεις μας ανάλογα σε τι πληθυσμό απευθυνόμαστε (πχ παιδιά, έφηβοι , νήπια κλπ).

Το διαδίκτυο σχετικά με το δεύτερο ερώτημα θα βοηθούσε πάρα πολύ αν ήταν ασφαλές και λειτουργικό προς τα παιδιά . Δυστυχώς είναι πάρα πολύ δύσκολο αυτό για να γίνει . Η εξ αποστάσεως εκπαίδευση η εκπαίδευση μέσω διαδικτύου βοηθάει αρκετά και εμάς τους ίδιους αλλά και τα παιδιά μας ώστε να αναπτυχθούν γνώσεις χωρίς βέβαια να είναι ο μόνο τρόπος απορρόφησης γνώσεων και ενημέρωσης . Θεωρώ φυσικά ότι στην εκπαίδευση μπορούν όλοι να έχουν πρόσβαση που είναι θετικό για την μάθηση αλλά δεν είναι και ο πρωταρχικός ρόλος όσο είναι η προσωπική επαφή για την μετάδοση γνώσεων. **(ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ ΒΑΡΒΑΡΑ)**

12. Οι πόροι, οι σχολικές εγκαταστάσεις, το εκπαιδευτικό και μαθητικό δυναμικό καθορίζουν άμεσα τον σχεδιασμό και την υλοποίηση εκπαιδευτικών προγραμμάτων .

Μετά από χρόνια εργασίας στη Βθμια επαγγελματική εκπαίδευση ,είμαι πλέον πεπεισμένη ότι η εκπαιδευτική διαδικασία διαφοροποιείται ανάλογα με τις ανάγκες της κάθε τάξης. Ο εκπαιδευτικός οφείλει όχι μόνο να έχει γνώσεις πάνω στο θέμα των Διαφυλικών Σχέσεων αλλά και να γνωρίζει το συνολικό υπόβαθρο των μαθητών του (οικογενειακό, μαθησιακό, ψυχολογικό) να γνωρίζει τα <<όρια>> των μαθητών του και έτσι να διαμορφώσει τους στόχους του. Να προσεγγίσει τους μαθητές του με ευαισθησία, σεβασμό, να δημιουργήσει κλίμα φιλικό ,κλίμα εμπιστοσύνης, να βοηθήσει τους μαθητές του να εκφραστούν ελεύθερα χωρίς να φτάνουν στην ελευθεριότητα .

Σε μια εποχή που η τεχνολογία κατακλύζει με κάθε τρόπο τη ζωή μας οφείλουμε να προσαρμοστούμε και να την αξιοποιήσουμε με τον καλύτερο δυνατό τρόπο. Συχνά παρατηρείται το φαινόμενο της παραπληροφόρησης ή της ελλιπούς πληροφόρησης μαθητών και μη, σε θέματα υγείας μέσω διαδικτύου. Η διαδικτυακή ενημέρωση μέσα από αναρτήσεις δεδομένων σε ελεγμένους και διασφαλισμένους ιστότοπους , μπορεί να προσφέρει μια αδιάκοπη και ανεξάντλητη πηγή πληροφόρησης. Η επιμόρφωση των εκπαιδευτικών πάνω στις νέες τεχνολογίες κρίνεται απαραίτητη.

Το μάθημα της Αγωγής Υγείας και των Πρώτων Βοηθειών που διδάσκεται στη Α΄ τάξη του τομέα υγείας πρόνοιας του ΕΠΑΛ , μπορεί να ενταχθεί και στο ωρολόγιο πρόγραμμα των Γενικών Λυκείων .

Τέλος σημαντικό παράγοντα στη σωστή και εμπειριστατωμένη μόρφωση των μαθητών αποτελούν και οι επαγγελματίες υγείας. Ψυχολόγοι, γυναικολόγοι, παθολόγοι, λοιμοξιολόγοι είναι μερικοί από αυτούς που θα μπορέσουν να συνεισφέρουν άμεσα στην εκπαίδευση μέσα από την εξειδίκευση και την πείρα τους. Μείζονος σημασίας κρίνεται η συμμετοχή σε αυτή την ενημέρωση, των γονέων των μαθητών, οι οποίοι έχουν τον πρώτο λόγο στη διαπαιδαγώγηση και συμπεριφορά των παιδιών .Αν μη τι άλλο η συνεργασία οικογένειας –σχολείου είναι ένας από τους βασικούς πυλώνες της παιδαγωγικής (**ΚΑΡΑΔΕΔΟΥ ΣΜΑΡΩ**)

13.Όσον αφορά το πρώτο ερώτημα συμφωνώ με τους λοιπούς συμμετέχοντες επιμορφούμενους ότι χρειάζονται σχετικές βασικές επιστημονικές γνώσεις για την προσέγγιση του θέματος με σοβαρότητα, νηφαλιότητα και εγκυρότητα. Για την υλοποίηση, όμως, ενός συναφούς προγράμματος στο σχολείο δεν αρκεί μόνο η γνώση του αντικειμένου από τον εκπαιδευτικό, καθώς απαιτούνται σαφέστατα

γνώσεις και ικανότητες πάνω στο ρόλο του ως εμπυχωτή και συντονιστή. Συνεπώς, ο εκπαιδευτικός πρέπει να είναι επαρκώς καταρτισμένος σε θέματα παιδαγωγικής και παιδοψυχολογίας ώστε να μπορεί να ανταποκρίνεται στο αναπτυξιακό και γνωσιακό επίπεδο των παιδιών με κατανόηση, ενδιαφέρον και σεβασμό. Επίσης, για να αντεπεξέλθει στις ανάγκες της σύγχρονης μαθητοκεντρικής και επικοινωνιακής προσέγγισης καλό θα ήταν να έχει καταρτιστεί πρακτικά στην εφαρμογή της ομαδοσυνεργατικής μεθόδου και του νέου ρόλου του καθηγητή ως μεσολαβητή και οργανωτή. Εκεί μάλλον έγκειται και το πρόβλημα στην εφαρμογή των προγραμμάτων, στο γεγονός ότι, ενώ θεωρητικά γνωρίζουμε, στην πράξη δεν ξέρουμε οι ίδιοι πώς να οργανώσουμε την τάξη μας έτσι. Προς αυτή την κατεύθυνση, τα βιωματικά εργαστήρια αλλά και δραστηριότητες όπως το θεατρικό παιχνίδι και οι καλλιτεχνικές δράσεις μπορούν να βοηθήσουν στο να μπορεί ο εκπαιδευτικός να καθοδηγήσει και να βοηθήσει τους μαθητές του στην αυτενέργεια και στη δημιουργικότητα στην τάξη. Τέλος, στο νέο αυτό ρόλο, καλό θα ήταν να υπάρχουν γνώσεις των νέων τεχνολογιών αλλά και δεξιότητες που αφορούν στη δημοκρατική διαχείριση του σχολείου και στην επαφή με τα υπόλοιπα μέλη της σχολικής κοινότητας, πχ. γονείς.

Η δικτύωση μέσω ενός τέτοιου προγράμματος μπορεί να βοηθήσει στην ανταλλαγή πληροφοριών- υλικού, γνώσεων και απόψεων αλλά και στη δημιουργία ενός δικτύου ανάμεσα στους διάφορους φορείς με σκοπό την κοινή υλοποίηση προγραμμάτων και δράσεων. Κάποιες τέτοιες θα μπορούσαν να είναι όπως προαναφέρθηκε μια κοινή πλατφόρμα, η υλοποίηση ενός προγράμματος από κοινού έξ αποστάσεως (π.χ. η δημιουργία ενημερωτικού υλικού όπως αφίσα ή ταινία ή μιας ιστοσελίδας), η διοργάνωση ενημερωτικών ημερίδων ή η δράση ως πολλαπλασιαστή μέσα στην κοινότητα του κάθε μέλους εδώ πάνω σε σχετικά θέματα. **(Δάφνη Παπαδοπούλου)**

14. Οι δεξιότητες ή οι ικανότητες που χρειάζεται ο καθενας μας για να προσεγγίσει τα παιδιά καθε ηλικίας ώστε να τα εκπαιδεύσει-πληροφορησει κ να τα διαπαιδαγωγήσει για τα προγραμματα σεξουαλικης αγωγης ,προαγωγης υγειας ακομη κ για τις διαπροσωπικες τους σχεσεις δεν ειναι απλο θεμα.

Ως γονεις ή επαγγελματιες υγειας ή εκπαιδευτικοι ,βασικο μελημα μας ειναι η δημιουργια ενος κλιματος εμπιστοσυνης μεταξυ παιδιου κ ομιλητη(εκπαιδευτη-συντονιστη) .Εχει σημασια ο τροπος με τον οποιο θα προσεγγισουμε τα παιδια καθε ηλικιας.

Σκοπος είναι να μας εμπιστευτούν και να εκφράσουν τους προβληματισμούς τους .Καλο είναι να επισημανουμε οτι δεν τα κρινουμε,δεν συκρινουμε ,δεν επιβαλλουμε τιποτα σε κανεναν. Αντιθετα προτεινουμε, ευαισθητοποιουμε, προβληματιζουμε κ βοηθαμε τα παιδια να εργαστουν σε ενα κλιμα εμπιστοσυνης, εχεμυθειας κ επικοινωνιας μεσα στην ομαδα για καθε προβλημα που εχουν να αντιμετωπισουν καθως κ για καθε αλλαγη ηλιακα αναλογα το φυλο.

2. Οσον αφορα τωρα την εκπαιδευση μεσω διαδικτυου, είναι αληθεια οτι το internet είναι το μαγικο κλειδι που προσφερεει πληθωρα γνωσεων αλλα και που ανοιγει πορτες απαγορευμενες κ επικινδυνες (παιδοφιλοι,σκληρο προνογραφικο υλικο,κακοποιηση λεκτικη η σεξουαλικη,bullying κ.α).

Πρεπει να ειμαστε σε εγρηγορηση και να προστατευουμε την αθωοτητα κ την αφελεια που εχουν τα παιδια με την εγκατασταση ειδικων φιλτρων και προγραμματων ασφαλους περιηγησης στον υπολογιστη ωστε να μην μπορουν να μπαινουν σε ακαταλληλες σελιδες. Ακομη το διαδικτυο μπορει να κανει διαδραστικότερη την εκπαιδευση των παιδιων μεσω προβολης εικωνων, βιντεο, παρουσιασεων για τα σχετικα θεματα. Επισης το internet και τα μεσα κοινωνικης δικτυωσης μπορουν να βοηθησουν στην οργανωση και επικοινωνια σχετικων δρασεων .

Φυσικα ολοι εμεις πρεπει να ειμαστε σε θεση να μαθουμε ,και να συνεργαζομαστε με τα παιδια κ να μην ξεχναμε την ψυχοσυνθεση τους για να μην μεταφερομε λαθος μηνυματα κ φοβιες γιατι θα είναι επιζημιο για την μετεπειτα ζωη τους ως ψυχικα υγιης ενηλικες.**(Κυμηνα Χρυσανθη)**

15. Οι διαφυλικές σχέσεις είναι ένα ιδιαίτερα ευαίσθητο - σημαντικό θέμα το οποίο πολύ συχνά τόσο οι γονείς, όσο και οι εκπαιδευτικοί δεν ήθελαν να αναφέρουν. Τα προγράμματα αγωγής υγείας προσφέρουν λοιπόν μια καλή ευκαιρία ώστε να προσεγγίσουμε τα θέματα αυτά με σωστό τρόπο. Οι δεξιότητες που πρέπει να έχει ένας εκπαιδευτικός ώστε να ανταποκριθεί στο ρόλο του είναι: γνώσεις πάνω στο θέμα, παιδαγωγικές αξίες, υπομονή, σοβαρότητα, επικοινωνιακές δεξιότητες, ικανότητες διαχείρισης και καθοδήγησης της ομάδας - τάξης καθώς και ικανότητα χρήσης των νέων τεχνολογιών. Φυσικά βασικό ρόλο παίζουν και οι γονείς επομένως είναι απαραίτητη η συνεργασία μαζί τους.

Η δικτύωση βοηθάει προσφέροντας μια συνεχή ενημέρωση - επιμόρφωση ιδιαίτερα σε εκπαιδευτικούς που βρίσκονται σε απομακρυσμένες - νησιωτικές περιοχές.

Επιπλέον δίνει τη δυνατότητα αλληλεπίδρασης (σε πραγματικό ή μη πραγματικό χρόνο) και ανταλλαγής ιδεών και εμπειριών. **(Μάντου Κατερίνα)**

16) Για να φέρει εις πέρας ένας εκπαιδευτικός ένα πρόγραμμα υγείας, ειδικά όταν αφορά στις διαφυλικές σχέσεις, πρέπει πρωτίστως να είναι πολύ καλά ενημερωμένος για το συγκεκριμένο θέμα και να είναι σε θέση να λύσει τις περισσότερες από τις απορίες που θα έχουν τα παιδιά. Επίσης, πρέπει να γνωρίζει τις βασικές παιδαγωγικές αρχές και να έχει ασχοληθεί με την ψυχολογία των παιδιών. Βασικό, ακόμη, είναι να μπορεί να συντονίζει την ομάδα, να την καθοδηγεί και να εμπνέει εμπιστοσύνη σε όλα τα μέλη της για ένα τόσο ευαίσθητο θέμα.

Όσον αφορά στη δικτύωση, νομίζω ότι είναι ο μόνος τρόπος επιμόρφωσης των εκπαιδευτικών που βρίσκονται σε νησιωτικές περιοχές και επιπρόσθετα, βοηθάει στην επικοινωνία και ανταλλαγή απόψεων μεταξύ τους. Τα σεμινάρια που γίνονται εξ' αποστάσεως μέσω μίας τέτοιας πλατφόρμας, είναι η μόνη ευκαιρία που έχουμε για να ενημερωθούμε για τα καινούρια δεδομένα στην εκπαίδευση και συνεπώς, να βελτιωθούμε ως εκπαιδευτικοί και ως άνθρωποι. **(Δραμουντάνη Μαρία)**

17) Οι διαφυλικές σχέσεις αποτελούν κατά τη γνώμη μου ένα από τα πιο ζωτικά ζητήματα της σημερινής εκπαίδευσης. Τα περισσότερα παιδιά από πολύ μικρή ακόμα ηλικία φέρουν διαστρεβλωμένες απόψεις, ενοχές και αναστολές γύρω από θέματα διαπροσωπικών σχέσεων. Δημιουργούν επίσης πολλές φορές τις δικές τους θεωρίες για να εξηγήσουν τις βιολογικές και σεξουαλικές διαδικασίες οι οποίες μπορεί να ενέχουν και μυθολογικά στοιχεία. Η άρνηση της πλειονότητας των γονέων αλλά και των εκπαιδευτικών να χειριστούν και να προσεγγίσουν με ευαίσθητο τρόπο ανάλογα ζητήματα λόγω των ταμπού και των αναστολών που φέρουν πολιτισμικά λειτουργούν τροχοπέδη στην ψυχική υγεία και ισορροπία των παιδιών, καθώς και στην καλλιέργεια υγιών σεξουαλικών στάσεων και επιλογών.

Αντίστοιχα λοιπόν εκπαιδευτικά προγράμματα αγωγής υγείας, για να είναι αποτελεσματικά, καλό είναι να αποτελούν μια μακροχρόνια και δια βίου διαδικασία προβληματισμού, απόκτησης πληροφοριών και καλλιέργειας συμπεριφορών. Είναι απαραίτητο επιπλέον να υπάρχει μια σοβαρή επιμόρφωση τόσο των εκπαιδευτικών όσο και των γονέων γύρω από ζητήματα που σχετίζονται με την ώριμη ψυχοσεξουαλική ανάπτυξη και υγεία των παιδιών και των εφήβων. Μόνο έτσι θα αντιμετωπιστεί αποτελεσματικά το υψηλό ποσοστό εφηβικών κυήσεων, εκτρώσεων,

σεξουαλικά μεταδιδόμενων νοσημάτων, της θυματοποίησης που πιθανόν βιώνουν κάποιες σεξουαλικές μειονότητες καθώς και τους κινδύνους για εκμετάλλευση και σεξουαλική κακοποίηση.

(Απάντηση στα ερωτήματα) Οι ικανότητες των εκπαιδευτικών, τα χαρακτηριστικά της προσωπικότητάς τους καθώς και οι προσωπικές τους θεωρίες επηρεάζουν δυναμικά την ποιότητα της διδασκαλίας, ιδιαίτερα όταν στο επίκεντρο αυτής βρίσκονται καινοτόμα προγράμματα όπως οι διαφυλικές σχέσεις. *Επιστημονική κατάρτιση, καλές επικοινωνιακές σχέσεις με τα παιδιά, αυτοεκτίμηση, έλλειψη προκαταλήψεων γύρω από το σεξ, ειλικρίνεια, αυτοπεποίθηση, ευελιξία σκέψης, επιθυμία εφαρμογής ανάλογων προγραμμάτων, αποδοχή της διαφορετικότητας είναι μερικά μόνο από τα χαρακτηριστικά – ικανότητες που καλό είναι να φέρει ένας εκπαιδευτικός. Στόχος αποτελεί πάντα ο αυτοσεβασμός, η θετική αυτοεικόνα και η σεξουαλική υγεία των μαθητών.*

Η δικτυακή μορφή επιμόρφωσης αποτελεί αναμφισβήτητα μια καινοτόμα και ιδιαίτερα αποτελεσματική μορφή εκπαίδευσης. Παρόλο που τασσόμουν πάντα υπέρ της διαζώσης διδασκαλίας διαπιστώνω πως ο σύγχρονος τρόπος ζωής καθιστά αναγκαία την ύπαρξη ενός διαφορετικού μοντέλου εκπαίδευσης και επιμόρφωσης. Μέσω της δικτύωσης δίνεται η ευκαιρία σε όσους ζουν σε απομακρυσμένες περιοχές να έχουν άμεση πρόσβαση σε καινοτόμα εξ αποστάσεως προγράμματα. Επιπλέον σε αρκετές περιπτώσεις καθίσταται πιο η ανάπτυξη ενός επικοινωνιακού διαλόγου, ειδικότερα σε άτομα που αντιμετωπίζουν μιας μορφής κοινωνικού άγχους και δυσκολεύονται να εκφράσουν κατά πρόσωπο την άποψή τους. **(Σπυροπούλου Έλλη)**

18) Ερώτημα 1^ο:

Ως εκπαιδευτικός της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης βιώνω έντονα τις αλλαγές των εφήβων (ψυχοσωματικές, επικοινωνία με το άλλο φύλο) ιδιαίτερα στο γυμνάσιο. Μιλώντας αποκλειστικά και μόνο απ' αυτή τη σκοπιά θα έλεγα ότι τα απαιτούμενα προσόντα για να γίνει πιο αποτελεσματικός ο ρόλος μας είναι:

A. Δεξιότητες - Ικανότητες: επικοινωνιακές, μεταδοτικότητα, επίλυσης κρίσεων, προσέγγισης των εφήβων, δημιουργία αισθήματος ασφάλειας και εμπιστοσύνης, να είμαστε καλοί ακροατές, να χρησιμοποιούμε λόγο κατανοητό και με παραδείγματα

από τη ζωή των μαθητών μας, ώστε να έχουν ένα μέτρο σύγκρισης. Κυρίως όμως θα πρέπει να έχουμε το ρόλο του καθοδηγητή.

B. Γνώσεις: παιδαγωγικές, ψυχολογικές, αντικειμένου, δημιουργίας ομάδων και ορθή αξιοποίηση τους, χρήση υπολογιστή, διαδικτύου και δημιουργικής χρήσης των μέσων κοινωνικής δικτύωσης.

Ερώτημα 2ο:

Το διαδίκτυο και τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης αποτελούν αναπόσπαστο μέρος της δικής μας καθημερινότητας αλλά κυρίως των μαθητών μας. Έχοντας όμως τα μάτια μας ανοικτά μπορούμε να δούμε τις δυνατότητες που προσφέρονται μέσω αυτών. Π.χ. το ιδιαίτερος δημοφιλές facebook προσφέρει τη δυνατότητα δημιουργίας κλειστών ομάδων και σελίδων στις οποίες μπορούν να συμμετάσχουν οι μαθητές της ομάδας αγωγής υγείας. Εκεί αφού αναρτηθεί το υλικό, επεξεργαστεί κ.λπ. μπορεί η σελίδα να γίνει ανοικτή ώστε και οι όσοι ενδιαφέρονται να ενημερωθούν για τα συγκεκριμένα θέματα. Μία ιδέα άμεσα υλοποιήσιμη (μιας και πλησιάζει η 1^η Δεκεμβρίου – παγκόσμια μέρα κατά του AIDS) είναι οι μαθητές να ετοιμάσουν μία σελίδα σχετικά με το συγκεκριμένο θέμα και να ενημερώσουν μ'αυτό τον τρόπο τους συμμαθητές τους. Εξίσου χρήσιμη μπορεί να φανεί και η πλατφόρμα του moodle αλλά και τα wikispaces τα οποία είναι ακόμα πιο εύκολα στη χρήση τους. Το κοινό χαρακτηριστικό και των τριών αυτών μέσων είναι ότι παρέχουν ασφάλεια (κλειστές ομάδες, κωδικοί πρόσβασης), επιτρέπουν την επικοινωνία μεταξύ των μελών μέσω σχολίων, chatrooms κ.λπ., το προϊόν της εργασίας μπορεί να κοινοποιηθεί στο ευρύτερο κοινό. **(Μαρία Διακογιώργη - Παπαποστόλου)**

19) ΕΡΩΤΗΜΑ ΠΡΩΤΟ:

Ως εκπαιδευτικός και ως γονιός ενός παιδιού 12 ετών, μπορώ να πω ότι το μοντέλο της εκπαίδευσης κατά το οποίο ο εκπαιδευτικός μιλάει και ο μαθητής ακούει είναι όχι μόνο ξεπερασμένο αλλά και ανεπίκαιρο πλέον. Οι μαθητές μας είναι τόσο φυσιολογικά εξοικειωμένοι με την τεχνολογία της πληροφορίας και τη χρήση της, που πολλές φορές τους είμαστε ανεπαρκείς και βαρετοί. (εφόσον ακολουθούμε εκπαιδευτικό μοντέλο προηγούμενηςεποχής.)

Καλούμαστε να είμαστε, και αν δεν είμαστε, να γίνουμε περισσότερο ενημερωμένοι και περισσότερο εξοικειωμένοι με όλα όσα ενδιαφέρουν τα παιδιά μας συμπεριλαμβανομένης και της τεχνολογίας με την ευρύτερή της έννοια

Τούτο σημαίνει πως θα πρέπει να ακολουθούμε μια δια βίου μάθηση οι ίδιοι για τους εαυτούς μας, να ενημερωνόμαστε για τις νέες επιστημονικές μελέτες και πορίσματα των ερευνών γύρω από την εκπαίδευση και τον κλάδο του ο καθένας για να είμαστε και πιο αποτελεσματικοί

να έχουμε επαφή και γνώση της τεχνολογίας και των υπολογιστών.

Να τολμάμε και να επιχειρούμε καινοτόμα προγράμματα ανεξάρτητα από το αποτέλεσμα τους διότι μέσα από τέτοιες εκπαιδευτικές πρακτικές μπορούμε να γίνουμε καλύτεροι σε σχέση πάντα με τον προηγούμενο εαυτό μας.

Να ενδιαφερόμαστε όχι τόσο για το τι θα αποκομίσουν από τη μάθηση ως πληροφορία αλλά για το πως προσπαθούν να επικοινωνούν και να λεκτικοποιούν την άποψη ,τη θέληση τη διαφωνία ,την πληροφορία , το συναίσθημα τους. Για το πόσο μπορούν να <<συναισθάνονται >> και να μην σκέφτονται μόνο το εγώ τους
Να τους δείχνουμε βήμα βήμα κάθε μέρα πως γίνεται η κατάκτηση αυτών των τόσο βασικών δεξιοτήτων για τη ζωή τους όλη.

Αρα για να ανταποκριθούμε στο νέο ρόλο μας χρειαζόμαστε γνώση σε βάθος και πλάτος για να μπορούμε να χουμε και γνώμη, συνεχή ενημέρωση και διάθεση για καινοτομίες , <<αυτιά>> και <<μάτια>> που ακούνε και βλέπουν τις ανάγκες των παιδιών ,εσωτερικό κίνητρο για βελτίωση του εαυτού μας, πίστη και σεβασμό στον αναπτυσσόμενο άνθρωπο και τις δυνατότητες του.

ΕΡΩΤΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟ:

Η δικτύωση μέσα από ένα τέτοιο πρόγραμμα κινητοποιεί τους εκπαιδευτικούς και τους βοηθά να βελτιωθούν χωρίς να χρειαστεί να ταλαιπωρηθούν με μετακινήσεις και οικονομικές απώλειες.

Επίσης βοηθά πολύ:

η χρήση μιλ για προώθηση και επεξεργασία Πληροφοριών ενός ειδικού θέματος όπως είναι το τωρινό ,

η τηλεδιάσκεψη ,η χρήση του skype ή του ooVoo,του moodle,η ανταλλαγή απόψεων και εμπειριών μεταξύ των συμμετεχόντων,

η παροχή υλικού που μπορούν οι εκπαιδευτικοί ανάλογα της βαθμίδας που υπηρετούν να αξιοποιήσουν **(Κατερίνα Καμίση)**

20)Ερώτημα 1^ο

Κάθε εκπαιδευτικός οφείλει να ανταποκρίνεται στο λειτούργημα του με το βέλτιστο τρόπο αποτελώντας όχι πλέον το κέντρο της μάθησης αλλά εκείνον που δίνει το ερέθισμα-

την αφόρμηση και έπειτα γίνεται σύμβουλος και εμπυχωτής της κατάκτησης της γνώσης. Σύμφωνα με τις νέες μεθόδους οι μαθητές μόνοι πρέπει να ανακαλύπτουν τη γνώση και να είναι ικανοί να αποκτούν και μεταγνωσιακές δεξιότητες. Ο καθηγητής πρέπει να ωθεί τους μαθητές να ασκούν, να μαθαίνουν και να πειραματίζονται ενώ παράλληλα θα πρέπει να λειτουργεί και ως πρότυπο για αυτούς.

Όσον αφορά τα προγράμματα Αγωγής Υγείας ο εκπαιδευτικός θα πρέπει συνεχώς να ενημερώνεται και να επιμορφώνεται σε θέματα του συγκεκριμένου τομέα μέσω της δια βίου μάθησης. Επίσης θα πρέπει να διαθέτει ευαισθησία και κατανόηση ώστε να μπορεί να έχει γνώση και γνώμη σε θέματα που αφορούν τους μαθητές. Τέλος θα πρέπει στις παιδαγωγικές τεχνικές να εφαρμόζονται καινοτόμες ιδέες, σύγχρονες πρακτικές και ουσιαστικές δράσεις που θα συμβάλουν στην επίτευξη των εκάστοτε στόχων.

Ερώτημα 2^ο

Σίγουρα μέσω αυτού του προγράμματος θα μπορούσαν να επιτευχθούν οι παραπάνω στόχοι. Αυτό μπορεί να επιτευχθεί μέσω της επικοινωνίας των διαφόρων φορέων που συμμετέχουν στην πλατφόρμα αφού δύναται να γίνει ανταλλαγή απόψεων, γνώσεων, συμβουλών και πρακτικών οι οποίες θα συμβάλλουν στην αποτελεσματικότερη υλοποίηση προγραμμάτων αγωγής- υγείας

(Γιαμαίου Αργυρή)

21) Ερώτημα 1ο:

Ο νέος τρόπος προσέγγισης της γνώσης βασίζεται στις ικανότητες ευελιξίας και προσαρμοστικότητας του εκπαιδευτικού. Ο εκπαιδευτικός οφείλει να έχει γνώσεις ψυχολογίας, κοινωνιολογίας και παιδαγωγικής και επίσης να έχει κάνει μια προεργασία και ένα πλάνο για το θέμα που θα διερευνήσει με τους μαθητές του. Ο ρόλος του κατά τη διάρκεια εργασίας με τους μαθητές είναι κυρίως εμπυχωτικός. Τους παρακολουθεί και τους βοηθάει να συνεχίσουν όταν “κολλάνε”, να οργανώθούν και να μοιράσουν αρμοδιότητες. Επίσης είναι υπεύθυνος για τη συνοχή της ομάδας του και τη δημιουργία κλίματος εμπιστοσύνης.

Ερώτημα 2ο:

Η δικτύωση μέσω του μαθήματος που παρακολουθούμε τώρα θα μπορούσε να βοηθήσει στη δημιουργία και την ανταλλαγή καλών πρακτικών αλλά και στο σχεδιασμό δράσεων. Η ανατροφοδότηση από συναδέλφους είναι από τα σημαντικότερα εργαλεία για να αποφύγουμε λάθη. Επίσης, καθώς για την προσχολική αγωγή δεν υπάρχει υλικό, η ανταλλαγή ιδεών με συναδέλφους και η αναζήτηση πληροφοριών στο διαδίκτυο είναι ο μόνος τρόπος να διερευνήσουμε τέτοιου είδους θέματα στην τάξη.

Αντωνίου Δήμητρα

22) Οι επικοινωνιακοί διαυλοι που έχουν αρχίσει να σχηματίζονται τα τελευταία χρόνια, μεταξύ διαφόρων κοινωνικών φορέων με τις Διευθύνσεις Α/θμιας και Β/θμιας και κατά συνέπεια με τις σχολικές μονάδες, είναι ένας “μηχανισμός” διευκόλυνσης της επίλυσης πολύ σημαντικών προβλημάτων υγείας ή ψυχολογίας εκπαιδευτικών και πολύ περισσότερο μαθητών. Ωστόσο, οι φορείς από μόνι τους δε θα μπορούσαν να λειτουργήσουν. Έχουν αποκτήσει ένα σημαντικό ρόλο και επίσης παράγουν ένα σημαντικό έργο (τόσο σε επίπεδο πρόληψης, όσο και επίλυσης προβλημάτων) εξαιτίας των εκπαιδευτικών και των άλλων εμπλεκόμενων σχετικών επαγγελματιών (ψυχολόγοι, κοινωνικοί λειτουργοί, παιδοψυχίατροι, κλπ). Απαραίτητη προϋπόθεση για την αποτελεσματική συνεισφορά ενός εκπαιδευτικού σ' αυτό είναι η διάθεση για συζήτηση απόψεων με τους υπόλοιπους συναδέλφους και γενικά συμμετέχοντες, η ανταλλαγή εμπειριών (ανώνυμη γνωστοποίηση περιστατικών), όπως και η διάθεση για μελέτη και διερεύνηση των περιστατικών σε μεγαλύτερο βάθος. Επίσης, σημαντικό για να λειτουργήσει αποτελεσματικά και μακροπρόθεσμα ένα σχετικό πρόγραμμα είναι η ικανότητα λήψης πρωτοβουλιών για ευαισθητοποίηση αλλά και δράση με την εμπλοκή των ίδιων των μαθητών. Το τελευταίο, απαιτεί χρόνο, προκειμένου να είναι συνειδητή και αποδοτική η ενασχόληση με το αντικείμενο. Ένας εκπαιδευτικός ο οποίος αποφασίζει να συμμετάσχει ενεργά σε ένα τέτοιο πρόγραμμα, θα πρέπει να είναι πάντοτε διαθέσιμος για ανοιχτή συνεργασία και ανοιχτό διάλογο, χωρίς προκαταλήψεις και χωρίς επικριτική διάθεση. Θα πρέπει να διαθέτει κάποια σχετική ενημέρωση ώστε να καθοδηγήσει καλύτερα τους μαθητές του, να έχει τη διάθεση για συντονισμό εργασιών μεταξύ συναδέλφων, με / χωρίς μαθητική εμπλοκή, να υποστηρίζει νέες δράσεις και πρωτοβουλίες, ανοίγοντας “παράθυρα” της μαθητικής κοινότητας στην κοινωνία, να παράγει “φρέσκες” ιδέες προκειμένου οι σχετικές εργασίες να έχουν προοδευτική βελτίωση και να “κεντρίζουν” το ευρύτερο ενδιαφέρον. Εξίσου

σημαντικό είναι να μπορεί να εμπνέει εμπιστοσύνη στους μαθητές του, να προασπίζει την απόλυτη εχεμύθεια, επιτρέποντας της ελευθερία έκφρασης τους, αλλά και αναφοράς περιστατικών που έχουν βιώσει οι ίδιοι ή οικεία τους πρόσωπα, χωρίς (επι)κριτική διάθεση.

Η ανταλλαγή απόψεων και εμπειριών, ο κοινός προβληματισμός και προσπάθεια βελτίωσης ή και πρόληψης κάποιων καταστάσεων, η διερεύνηση και μελέτη σχετικών θεμάτων είναι η ουσία τέτοιων πρωτοβουλιών για οργάνωση διαδραστικών σεμιναρίων. Αποτελώντας επικοινωνιακό “δίαυλο” συμβάλλει στην εγκυρότερη και πληρέστερη ενημέρωση των εκπαιδευτικών, επιτρέποντάς τους να αποκτήσουν την “ευελιξία” για να λειτουργήσουν “αμφίδρομα”, όπως επιτρέπει η ίδια η θέση τους. Δηλαδή, όντας οι ίδιοι μεταξύ των φορέων και των Διευθύνσεων από τη μία και των μαθητών και γονέων από την άλλη, αποκτούν δεξιότητες μεταβίβασης μηνυμάτων από και προς τους φορείς, αλλά από και προς τη μαθητική κοινωνία (και κατ’επέκτασιν τις οικογένειες τους), σχηματίζοντας έτσι μια αμεσότερη γραμμή επικοινωνίας με σκοπό την αμεσότερη και αποτελεσματικότερη επίλυση των σχετικών ζητημάτων. **(ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΥ Κ)**

23) Ως εκπαιδευτικός α/θμιας εκπαίδευσης και μόνο αφού ακόμη δεν είμαι μητέρα θεωρώ ότι υπάρχουν αναμφίβολα δεξιότητες και ικανότητες που είναι προαπαιτούμενα προσόντα για να καταφέρει κάποιος να γίνει αποτελεσματικός στο ρόλο του. Ειδικότερα θα πρέπει να είναι μεταδοτικός και να κατέχει το χάρισμα της επικοινωνίας. Ακόμη θα πρέπει να μπορεί να καλλιεργήσει στην τάξη το αίσθημα της ασφάλειας, της εμπιστοσύνης και της από κοινού κατανόησης και ακρόασης, κρατώντας το βασικό του ρόλο ως διαμεσολαβητή της γνώσης, εμπυχωτή και καθοδηγητή σε πρώτη προτεραιότητα. Όλα τα παραπάνω μπορούν να γίνουν εφικτά εκμεταλλευόμενος ο εκπαιδευτικός τις κατάλληλες γνώσεις του. Δηλαδή, μέσα από την παιδαγωγική κατάρτισή του και όχι μόνο. Σίγουρα θα ήταν απαραίτητες οι επιπλέον γνώσεις του από σεμινάρια ή άλλου είδους σπουδές πάνω σε θέματα ψυχολογίας, κοινωνιολογίας, διαχείρισης συναισθημάτων, διεργασία ομάδας, γνώσεις στις διαφυλικές σχέσεις, χειρισμός υπολογιστή και διαδικτύου.

Η διαδικασία του συγκεκριμένου μαθήματος είναι τέτοια ώστε η δικτύωσή του βοηθάει στη δημιουργία καλών πρακτικών και στην ανταλλαγή απόψεων, δράσεων και εκπαιδευτικών σχεδιασμών, καθώς επίσης και στην ανατροφοδότηση.

Τέλος, μέσα από την επικοινωνία των διαφόρων μελών ανθίζει ο κοινός προβληματισμός για τους τρόπους πρόληψης, βελτίωσης και επίλυσης διαφόρων σχετικών καταστάσεων και ζητημάτων που παρουσιάζονται στο σχολείο.

(Τσαγρή Ελένη)

24) ΕΡΩΤΗΜΑ 1^ο:

Σε μια σύγχρονη κοινωνία της γρήγορης και άμεσης πληροφόρησης μέσω του διαδικτύου (και όχι μόνο), είναι σχετικά εύκολο κάποιος να αποκτήσει και να ανανεώσει το γνωστικό υπόβαθρο που χρειάζεται για να αντεπεξέλθει στο διδακτικό του αντικείμενο. Θα πρέπει να επισημανθεί, ωστόσο, πως οι γνώσεις του θα πρέπει να είναι ακριβείς, σύγχρονες και ποικίλες.

Το σημαντικότερο όμως είναι η εκπαίδευση του εκπαιδευτικού στο να μπορέσει να ξεφύγει από το "δασκαλοκεντρικό" τρόπο διδασκαλίας, όπου ως τώρα λειτουργούσε στερεοτυπικά ως αυθεντία και να μάθει να λειτουργεί πια εκ νέου ως «μέλος – συντονιστής» ομάδας. Πριν πάρει όμως το ρόλο του «συντονιστή-εκπαιδευτικού», κρίνεται απαραίτητο να έχει ο ίδιος υπάρξει μέλος ομάδας στην οποία να έχει νιώσει ασφαλής να μοιραστεί και να μάθει βιωματικά. Πως είναι δυνατόν να προάγουμε και να επιχειρούμε την ενεργή και βιωματική μάθηση αν οι ίδιοι δεν την έχουμε **βιώσει** ποτέ;

Έχοντας λοιπόν κάποιος την εμπειρία του να είναι μέλος μιας ομάδας βιωματικής μάθησης, εύκολα θα συμπέρανε πως οι ικανότητες- δεξιότητες, που θα πρέπει να διακρίνουν τον "εκπαιδευτικό-συντονιστή" είναι οι εξής: Να είναι ο ίδιος μια συγκροτημένη προσωπικότητα που να εμπνέει εμπιστοσύνη, σιγουριά και ασφάλεια στην ομάδα και τα μέλη της

Αμερόληπτος και απαλλαγμένος από προκαταλήψεις πάνω στο θέμα που θα πραγματευτεί με την ομάδα.

Ειλικρινής με κατανόηση και σεβασμό, καθώς αυτά είναι κάποια από τα κύρια χαρακτηριστικά που θα πρέπει να διέπουν και την ομάδα.

Δεξιότητες διαπραγμάτευσης έτσι να μπορεί να διαχειριστεί προς όφελος της ομάδας και των μελών της, τυχόν ανομοιομορφίες και διαφωνίες.

Ευελιξία και διευρυμένο τρόπο σκέψης έτσι ώστε να χρησιμοποιεί τα όποια μέσα διαθέτει καθώς και τις πληροφορίες που προκύπτουν με το καλύτερο δυνατό τρόπο.

Ενσυναίσθηση έτσι ώστε να “αφουγκράζεται” τη δυναμική και τις ανάγκες της ομάδας καθώς και του κάθε μέλους της ξεχωριστά.

Όλα τα παραπάνω χαρακτηριστικά είναι σημαντικά για τον «συντονιστή-εκπαιδευτικό», ανεξάρτητα από την ηλικία στην οποία απευθύνεται.

ΕΡΩΤΗΜΑ 2^ο :

Όπως έχει ήδη αναφερθεί παραπάνω, από τους περισσότερους συναδέλφους, η δυνατότητα επιμόρφωσής, ανταλλαγής απόψεων και πληροφοριών, και η ζύμωση που προκύπτει από την εξ αποστάσεως εκπαίδευση, είναι μεγίστης σημασίας. Θα πρέπει όμως να δώσουμε ιδιαίτερη σημασία, και στη διοχέτευση των γνώσεων και πληροφοριών που αποκτούμε, στη σχολική μας κοινότητα (και όχι μόνο), με όλους τους δυνατούς τρόπους, ώστε να λειτουργήσουν ως ερεθίσματα για παραπάνω γνωστική και προσωπική εξέλιξη τόσο στους μαθητές όσο και στους ενήλικες. Επίσης θεωρώ πως ειδικά στη νησιωτική Ελλάδα (όπου λόγω συνθηκών η μετακίνηση είναι δύσκολη εως αδύνατη κάποιες φορές), σκόπιμο θα ήταν μακροπρόθεσμα να δημιουργηθεί ένα δίκτυο εκπαιδευτών εκπαιδευτικών, το οποίο θα μπορούσε να επισφραγίσει την εξ’ αποστάσεως εκπαίδευση με τη βιωματική. Και ο κάθε επιμορφωμένος μετά την επιτυχή ολοκλήρωση να έχει τη δυνατότητα να πραγματοποιήσει νέους κύκλους επιμόρφωσης συναδέλφων ή και άλλων μελών της τοπικής κοινωνίας στην οποία κατοικεί, πάντα στο πλαίσιο του αντικειμένου στο οποίο έχει καταρτιστεί.

ΑΜΟΥΝΤΖΙΑ ΑΘΑΝΑΣΙΑ

25) Είναι απαραίτητο να προσδιοριστεί με σαφήνεια το θεωρητικό πλαίσιο για την

ανάπτυξη στόχων και δράσεων αλλά και οι τεχνικές και το εκπαιδευτικό υλικό.

Ο εκπαιδευτικός πρέπει πρώτα από όλα απαλλαγμένος από στερεότυπα και προκαταλήψεις να είναι ταυτόχρονα παιδαγωγός , ψυχολόγος , ερευνητής, καθοδηγητής, οργανωτής, ισότιμο μέλος, εμπυχωτής , φίλος ώστε να μπορεί να βοηθήσει τους μαθητές προσεγγίσουν τη γνώση αξιοποιώντας τη φαντασία και τη δημιουργικότητά τους και να καλλιεργήσουν δεξιότητες συνεργασίας, ανάληψης πρωτοβουλιών και να τους παροτρύνει να εκφραστούν, να προβληματιστούν δίχως ο ίδιος να προβαίνει σε ερμηνείες , κριτική σκέψεων και συμπεριφορών και να

συμβάλλει στη δημιουργία κλίματος εμπιστοσύνης, αλληλοσεβασμού, κι ασφάλειας ώστε οι μαθητές να εκφράζονται χωρίς το άγχος της απόρριψης και της ειρωνείας.

Η συνεχής κατάρτιση κι επιμόρφωση συμβάλλει τα μέγιστα στην επαγγελματική βελτίωση κι εξέλιξη των εκπαιδευτικών . Η εξ' αποστάσεως επιμόρφωση μέσω πλατφόρμας η σύγχρονη τηλεδιάσκεψη, οι ιστοσελίδες / blogs αποτελούν σημαντικά εργαλεία. **(Νομικού Ευδοκία).**

26) 1. Η εφαρμογή των προγραμμάτων Αγωγής Υγείας στα σχολεία στηρίζεται στην ενεργητική – βιωματική μάθηση του μαθητή και έχει ως σκοπό την αλλαγή στάσης και συμπεριφοράς του,την ενίσχυση της υπευθυνότητας και αυτοεκτίμησής του καθώς και της ικανότητάς του για υιοθέτηση υγιεινών τρόπων διαβίωσης.

Ο ρόλος του εκπαιδευτικού,συνεπώς, είναι πολύ σημαντικός. Λαμβάνοντας υπόψη την ετοιμότητα,τα ενδιαφέροντα και το μαθησιακό στυλ του κάθε μαθητή,παροτρύνει και βοηθά τους μαθητές ,μέσα σε κλίμα ομαδοσυνεργατικότητας , να ανακαλύψουν τη γνώση.

2.Ο εκπαιδευτικός για να επιτύχει στο έργο του, ως συντονιστής ενός προγράμματος (Αγωγής Υγείας, Περιβαλλοντικής Αγωγής ή Πολιτιστικών θεμάτων) πρέπει να επιμορφώνεται διαρκώς. Η εξ αποστάσεως εκπαίδευση (σύγχρονη, ασύγχρονη) είναι ιδιαίτερα αποτελεσματική και αναγκαία σε περιπτώσεις σχολείων ,όπως τα δικά μας ,όπου είναι δύσκολη η παρακολούθηση ,δια ζώσης ,σεμιναρίων λόγω νησιωτικότητας. **(Ελευθερία Κουκουλάκη).**

27) “Ως εκπαιδευτικός που δεν έχει ξανά ενημερωθεί για προσέγγιση θεμάτων Αγωγής Υγείας, θεωρώ απολύτως απαραίτητο το θεωρητικό υπόβαθρο. Χρειάζεται, επίσης, η κατάλληλη παιδαγωγική προσέγγιση των μαθητών, ειδικά για θέματα που ίσως από κάποιους να θεωρούνται ταμπού. Τέλος, μεγάλη σημασία έχει ο εκπαιδευτικός να έχει τη διάθεση να ακούσει και να προβληματιστεί μαζί με τους μαθητές, καθώς και να είναι πρόθυμος/η και ικανός/ή να αναζητήσει πληροφορίες ή δεδομένα που θα αναφερθούν σε κουβέντες στο Διαδίκτυο, μιας και σίγουρα οι μαθητές θα το επικαλεστούν ως πηγή πληροφόρησης ή και αποριών.

Σίγουρα ο παράγοντας της νησιωτικότητας αποτρέπει τους εκπαιδευτικούς που υπηρετούν σε νησιά από το να έχουν ευκαιρίες παρακολούθησης ενημερώσεων

σχετικών με το θέμα μας. Η ηλεκτρονική δικτύωση, λοιπόν, βοηθά και ενώνει. Για μένα σεμινάρια σαν αυτό που παρακολουθούμε είναι μια λύση για όποιον ενδιαφέρεται, αλλά και ίσως ένα πρώτο σκαλί. Πρώτο σκαλί σε μια προσπάθεια δημιουργίας ενός δικτύου επιμορφωμένων εκπαιδευτικών σε κάθε νησί, οι οποίοι θα αναλαμβάνουν να έχουν επικοινωνία με το κέντρο (πχ Σύρο, στις Κυκλάδες) και να οργανώνουν την ενημέρωση των συναδέλφων στο νησί τους. Έτσι, όποιος ενδιαφέρεται και δεν έχει την τύχη να παρακολουθήσει κάποιο διαδικτυακό σεμινάριο, να έχει τη δυνατότητα μέσω δράσεων στο νησί του να μυηθεί ο ίδιος και να αναλάβει κάποιο πρόγραμμα με τους μαθητές του.”

(Ευγενία Γιαννοπούλου)

28) 1ο Ερώτημα:

Όπως πολύ ορθά τόνισαν οι συνάδελφοι, είναι πρωταρχικής σημασίας ο εκπαιδευτικός να απαλλαγεί από τον παραδοσιακό ρόλο της απλής μετάδοσης γνώσεων στους μαθητές και να γίνει ο διαμεσολαβητής του γνωστικού αντικειμένου και της ανταπόκρισης από τους μαθητές. Μ' αυτόν τον τρόπο ο εκπαιδευτικός αποκτά την ικανότητα να αφουγκράζεται τις ανησυχίες των μαθητών του έτσι ώστε να ανακαλύπτει τις πραγματικές τους ανάγκες. Σ' ένα τόσο ευαίσθητο θέμα όπως αυτό των διαφυλικών σχέσεων, ο εκπαιδευτικός οφείλει μέσα από τη συνεχή επιστημονική κατάρτιση και ενημέρωση, να είναι απόλυτα διακριτικός στον τρόπο προσέγγισης των ζητημάτων έτσι ώστε να καλλιεργείται ένα κλίμα εμπιστοσύνης, εχεμύθειας, σεβασμού και κατανόησης των εμπειριών των μαθητών ώστε μέσα από τον εποικοδομητικό διάλογο να αναζητώνται λύσεις στα προβλήματα που αναδύονται. Επομένως δεν αρκεί η γνώση αλλά ο συγκεκριασμός του γνωστικού υπόβαθρου και των προαναφερομένων ικανοτήτων-δεξιοτήτων του σύγχρονου εκπαιδευτικού ώστε να προαχθεί η γνώση.

2ο Ερώτημα:

Η δικτύωση μέσα από τη διαδικασία του μαθήματος που παρακολουθούμε, έχει την ικανότητα να ενώνει ανθρώπους που δεν έχουν τη δυνατότητα παρακολούθησης σεμιναρίων δια ζώσης. Μ' αυτόν τον τρόπο επιμόρφωσης και με τη δυνατότητα τηλεδιασκέψεων δίνεται η δυνατότητα ανταλλαγής απόψεων από τους επιμορφούμενους με στόχο την κατάκτηση της νέας γνώσης. **(Προμπονά Άννα)**

29) Ο εκπαιδευτικός χρειάζεται συνεχή ενίσχυση των παιδαγωγικών δεξιοτήτων και πρακτικών, για να μπορεί να συμβάλλει στη δημιουργία παιδαγωγικού κλίματος και στην ενεργητική συμμετοχή των μαθητών στη διαδικασία της μάθησης των διαφυλικών σχέσεων. Κυρίως οι εκπαιδευτικοί ειδικοτήτων αναλαμβάνουν σε μεγαλύτερο βαθμό το ρόλο του παιδαγωγού με επιπρόσθετες δημιουργικές, κοινωνικές, πολιτισμικές και επικοινωνιακές ικανότητες δράσης.

Ο εκπαιδευτικός χρειάζεται να διαθέτει επικοινωνιακές δεξιότητες, συναισθηματική πληρότητα, παιδαγωγική- συμβουλευτική ενημέρωση και διαπολιτισμική ευαισθησία, ώστε να δομήσει μαθητοκεντρικά το πρόγραμμά του, των Διαφυλικών Σχέσεων δηλαδή να το εμπλουτίσει με αντικείμενα μάθησης που ενδιαφέρουν και ελκύουν όλα τα παιδιά

Έχει διαπιστωθεί δε, ότι το οργανωτικό κλίμα της κάθε σχολικής μονάδας επηρεάζει την συμπεριφορά των εκπαιδευτικών, την αποτελεσματικότητα του σχολείου και την επίδοση των μαθητών.

Άρα ο τρόπος δραστηριοποίησης των εκπαιδευτικών θα πρέπει να στηρίζεται σε παιδαγωγικές δεξιότητες και πρακτικές, που θα δημιουργούν κατάλληλο πνευματικοσυναισθηματικό περιβάλλον και θα εξασφαλίζουν την **ενεργητική συμμετοχή όλων των μαθητών**.

β) Η δικτύωση του Μαθήματος μπορεί να γίνει μέσω Facebook(άμεσο, προσωπικό)

Twitter(σύντομα μηνύματα), Blogger(εύκολη δημιουργία Blogs) καθώς επίσης μπορεί να κατασκευαστεί ιστοσελίδα από εξειδικευμένο ιατρικό προσωπικό, ψυχολόγους και κοινωνιολόγους ώστε να ενημερώνονται οι ενδιαφερόμενοι για τις νέες ιατρικές μεθόδους αντιμετώπισης των νοσημάτων αυτών, για τους τρόπους μετάδοσης κλπ. Επίσης μέσω της ιστοσελίδας είναι δυνατή η καταγραφή μελών και η αποστολή newsletter με κάθε ανανέωση ή νέα πληροφορία που προστίθεται στην ιστοσελίδα. **(Καραϊσαρλή Μαρία)**.

30) Όσο αφορά το πρώτο ερώτημα θεωρώ ότι κάθε εκπαιδευτικός θα πρέπει να αποδεσμευτεί από τις προκαταλήψεις και τα ταμπού του πάνω στο θέμα και πέρα από το γνωστικό και εκπαιδευτικό πλαίσιο να προβληματιστεί σχετικά με το ρόλο- συντονιστή μέσα στη τάξη. Μέσα από αυτό το ρόλο θα πρέπει να καταφέρει να είναι μεταδοτικός για να επικοινωνήσει και να ευαισθητοποιήσει τους μαθητές του ,να είναι οργανωτικός, ευέλικτος , τολμηρός και εφευρετικός , να τους εμπνεύσει την

ομαδικότητα και την συνεργασία, να έχει την ικανότητα να αφουγκράζεται τις ανάγκες και τα προβλήματα των μαθητών του και έτσι να του δοθεί η ευκαιρία να ανακαλύψει τα ταλέντα, τις δεξιότητες και τις ικανότητές τους. Το κυριότερο είναι να κερδίσει την εμπιστοσύνη και τον σεβασμό των μαθητών του δείχνοντάς τους αγάπη και στήριξη για αυτό που κάνουν.

Όσο αφορά το δεύτερο ερώτημα σχετικά με την σχεδίαση και υλοποίηση προγραμμάτων, θεωρώ ότι θα ήταν πολύ σημαντικό και χρήσιμο να μπορέσουμε διαδικτυακά να παρακολουθήσουμε από έμπειρους συντονιστές ομάδων ένα ενεργητικό -βιωματικό μάθημα που έχει εφαρμοστεί σε διαφορετικές ηλικίες (Δημοτικού, Γυμνασίου, Λυκείου) για το ίδιο θέμα έτσι ώστε να μπορέσουμε να παρατηρήσουμε τους επικοινωνιακούς χειρισμούς στην ομάδα (**ΕΙΡΗΝΗ ΜΥΤΙΛΗΝΑΙΟΥ**).